

Nr 678

Av herr **Dickson**, om åtgärder för att bringa tillverkning och saluförande av renat brännvin att upphöra.

För varje år som går borde det för allt fler stå klart att hittills vidtagna åtgärder alls inte räckt till för att rå på de omätliga skador, tragedier och olyckor som alkoholen, direkt och indirekt, åstadkommer i vårt folk.

Nya vägar måste därför skyndsamt prövas. Är man ovillig till detta drar man på sig ett stort ansvar.

Om hittillsvarande praxis står i vägen så måste denna överges; fördomsfria krafttag vill till för att resultat skall nås.

I en framställning till 1963 års riksdag uttalade herrar Aug. Spångberg, Axel Gustafsson, John Eriksson i Bäckmora, Bengt Börjesson i Falköping, Olle Westberg samt undertecknad följande:

Det renade brännvinet är en vätska som förtäres så gott som uteslutande för att nå en högre eller lägre berusningseffekt. Det fyller intet annat ändamål, och tusentals människor här i landet skulle ha gott av om det inte funnes till.

Detta är lika sant den dag som i dag är, och jag får därför enträget hemställa,

att riksdagen nu måtte besluta att hos Kungl. Maj:t begära sådan åtgärd att det renade brännvinet, försöksvis och tills vidare, upphör att tillverkas och saluföras.

Stockholm den 26 januari 1964

James I. A. Dickson